

Lauderovy školy

Dobry a sladky rok...

„Šalom! Roš hašana se už blíží, a proto si pro vás naše firma nachystala výbornou nabídku: misku jablek za speciální cenu 50 korun. A jako dárek dostanete bílou kipu zdarma, která se výborně hodí na rošhašanově slavnosti. Tak neváhejte a objednejte si naši nabídku na www... Tešíme se na vás! Lehitraot!“

„Co to má znamenat? Vůbec tomu nerozumím... a jistě nejste sami. Ti, kdo navštívili na Roš hašana Lauderovy školy, zřejmě vědí, o co se jedná... o přepis „rozhlásové“ reklamy proslovené podmanivým hlasem jedné ze studentek. Jako každý rok proběhl před začátkem nového židovského roku projektový den. Letos pod společným tématem: „Jak člověk může zlepšit sebe a život kolem sebe.“

Jedna z dílen – Rošhašanová reklamní kancelář – měla na starosti jak rozhlasovou reklamu, tak zpracování letáku a storyboardu pro televizní kampaň. Žáci při prezentaci dílny předali reklamního Oskara v jednotlivých kategoriích, zazněly i vítězné rozhlasové reklamy. Práce byla jistě zábavná, vedla k hlubšímu pochopení svátku, ale současně ukázala žákům a studentům prostředky, jež současná reklama používá, když láká k nákupu... a je přeci jen k prospěchu, máme-li svobodnou možnost volby, a tomu jistě dílna zaměřená na rozpoznání a následnou aplikaci reklamních principů pomohla.

Příspěvkem k mediální výchově byla i další dílna:

Roš hašana ve škole

Filmová reportáž

Při rošhašanovém projektovém dni jsme se my studenti mohli rozdělit do několika skupin, v každé z nich jsme zpracovávali téma Roš Hašana. Do skupinky filmové reportáže pod vedením p. profesorky Kláry Synkové se společně se mnou přihlásili ještě další tři studenti: Šimon Wichs (kamera), Vojtěch Koláč (kamera) a Bolek Malý (reportér). Naším úkolem bylo vyzpovídat námi zvolené studenty, učitele a další zaměstnance školy, jako jsou například Jarda, člen školní ochranky, nebo naše kuchařky. Nám to však nedalo a optali jsme se i kolemjdoucích na ulici: „Poslali byste své dítě studovat na židovskou školu?“ Odpověď jsme získali od australských křesťanských turistů. Prý asi ne.

Členů školy jsme se především snažili ptát na uplynulý školní rok. Všichni dotázaní se shodovali na tomtéž, a to že se jim minulý rok moc líbil, a to bez výhrad. Zavítali jsme i za p. ředitelkou Kateřinou Dejmálovou, které jsme se ptali, jak by zhodnotila minulý rok a zda nás v nadcházejícím roce čekají nějaké změny. Paní ředitelka odpověděla, že naše škola je na tom stále lépe a lépe, a moc si pochvalovala celý učitelský sbor i všechny studenty. Žádné významné změny se v učitelském sboru prý zatím nechystají, tedy pokud by snad někdo neotěhotněl. Avšak p. ředitelka ještě podotkla, že by byla ráda, kdyby se na škole objevilo více chlapců, když tu máme tolik krásných děvčat. Není se co divit, že to nejen p. Dejmálovou zaráží, např. v 2.G je jen jeden kluk a jinak samé dívky.

Navštívili jsme i prvňáčky, u kterých nás zajímalo, jak jsou s novou školou spokojeni. Myslim ale, že byli více zaujati vyráběním rošhašanových ozdob než námi reportéry a mimo výkřiků „... joo, joo!“ jsme se toho už moc nedověděli. Člen ochranky na otázku, zda se za jeho pracovní doby stalo něco neobvyklého, odpověděl, že o tom nemá pravomoc mluvit. Takže musím uznat, že vykonává svoji práci vskutku zodpovědně, mohl by však být trochu sdílnější.

Naše kuchařky, za kterými jsme zavítali rovnou do kuchyně, nám o sobě prozradily, že ne

vždy vaří doma košer, tak jak je tomu ve škole. Byly ale moc rády, že mohou vařit pro děti Lauderových škol, jen jim je občas líto, když děti svoje obědy vracejí nedotčené. To se jim není co divit, že jim pak jejich namáhavá práce přijde marná. Poté jsme vyzpovídali i školní kapelu Pohoda, jejíž členové jsou všichni studenti maturitního ročníku: Jakub Žaba (baskytara, klávesy), Martin Pavlík (bubny) a Jindřich Polák (saxofon). Přistihli jsme je s naším štábem zrovna při zkoušce i s hrajícím hostem p. profesorem Janem Šimkem, který je doprovázel na kytaru. A ptali jsme se, jak vidí svoji budoucnost jako kapela a zda budou přibírat nějaké nové členy. Svoji budoucnost, jak z kontextu vyplynulo, vidí přinejmenším nadějně. A přibírat nové členy se zatím nechystají, podle mého mínění by se jim k nástrojům hodil i nějaký hlas. Mimochodem Jakub Žaba dokázal jako jediný správně odpovědět na naši kvízovou otázku: „Kolikatý rok podle židovského kalendáře začíná?“ Odpověď správně zněla pětistíci sedmistý sedmdesátý druhý.

Natáčení se nám vydařilo, avšak byli jsme omezeni technikou a časem. K snímání zvuku jsme neměli patřičné vybavení, byli jsme proto nuceni použít zvuk přímo z digitální kamery. A k nastříhání takového materiálu nám už také nezbyvalo mnoho času, hodina prezentace byla určena předem. Závěrem bych rád popřál především maturantům, ať se jim nadcházející rok vydaří.

Jirka Matoušek, student 4. ročníku gymnázia Lauderových škol.

O dalších rošhašanových dílnách informují přímo jejich vedoucí:

Med a vosk

V naší medové a voskové dílně jsme se naučili odlévat svíčky a drobné předměty z voňavého včelího vosku, připravili mýdla s přísadou medu, léčivých bylin a bahna z Mrtvého moře a vyzdobili lahvičky s medem. Všechny výrobky pak byly prodávány přímo při prezentaci projektu. Nezbytná byla i propagace naší medové

Filmový štáb rošhašanové dílny při práci

Prezentace jedné z dílen – ročenky Lauderových škol

Foto: Ondřej Polák

Připravit výrobky z medu a vosku bylo zábavné i poučné zároveň – takové, jak má efektivní vzdělání vypadat.

manufaktury a dárkové balení výrobků určených k prodeji.

Příprava na Jom kipur

Odplavování hříchů. Během dopoledne mladší i starší studenti vyrobili velké množství barevných lodiček, připravili tablo s nápisem Vltava a naaranžovali pomyslnou řeku do tělocvičny. Řeku přemostili lavičkovým mostem s nápisem Pont Charles. Druhou část dopoledních hodin jsme strávili u skutečné řeky Vltavy, kam jsme odpluli tramvají číslo 16, vybaveni kamerou a fotoaparáty. Na romantickém nábřeží, kde se zamilovaně procházel pouze turisté a potulovali záškoláci, jsme se posadili na lavičku a na vyrobené lodičky si napsali své hříchy. Všichni naráz, obklopeni několika zvědavci, jsme je pustili po řece. Šimon fotil, někdo filmoval. Při prezentaci jsme nabízel všem přítomným své výrobky, aby si na ně i oni mohli napsat svůj nechtěný hřích a poslat ho pomyslnou řekou do nenávratna. Za zvuku Smetanovy Vltavy a tančících labutí jsme svoje hříchy smyli.

Prezentace výstupů proběhla za účasti rabi Joshe I. Spinnera, místopředsedy a výkonného ředitele Nadace Ronald S. Laudera, který spolu se zástupcem nadace pro ČR Leo Pavlátém školu navštívil. Doufáme, že odjížděl potěšen.

Co se děje na I. stupni Lauderových škol a v mateřské škole?

Hned na začátku září odjeli žáci I. stupně na školu v přírodě poblíž Pece pod Sněžkou. Podnikli řadu horských túr, mimo jiné pešky došli do Jan-

Výroba lodiček z papíru

ských Lázní (20 km) a užili si krásného výhledu z lanovky na Černou horu.

Jako na každé škole v přírodě se děti i učily a ve volných chvílích si hrály na pravěk. Celou dobu všichni vydrželi bez počítačů, mobilů a jiné techniky. Tato škola v přírodě byla hodnocena dětmi jako jedna z nejlepších. I učitelé byli velmi potěšeni výbornou spoluprací dětí napříč ročníky i zlepšením vztahů v jednotlivých třídách.

Děti z I. stupně i mateřské školy navštívily představení židovsko-arabského souboru v divadle U Hasičů, kde zhlédly představení *Aladina a lampa*. Loutky v nadživotní velikosti zavítaly i mezi děti do publika, některé malé děti se polekaly, jiné byly nadšené. Představení se hrálo v hebrejštině (se simultánním překladem). Pro naše malé hebrejské studenty to bylo procvičování či doplnění znalostí, pro rodilé mluvčí příjemný zážitek. Každopádně když na úvod padla otázka: „Kdo z vás, děti, umí hebrejsky?“ zvedl se v řadách Lauderovy školy les rukou. Pravda, hlásili se i začátečníci, ale... „abrakadabra“ – pár let studia a zvládnou podobné krásné představení bez tlumočnicka.

Děti ze školky začaly navštěvovat pravidelně hodiny plavání. Učitelky myslí nejen na zdatné tělo, ale i na krásného ducha – chystáme hudební a výtvarné dílny pro děti i jejich rodiče. Ostatně, rodiče dětí dílnu povedou. MŠ informovala o svých aktivitách na Židovské obci u příležitosti znovuotevření Gešeru. Děkujeme za pozvání a těšíme se, že ho brzy navštívíme i s dětmi.

Mezinárodní spolupráce gymnazistů

Škola začíná spolupracovat s židovskými studenty, kteří tráví rok studiem na Univerzitě karlově. Studenti budou v rámci dobrovolnického programu pomáhat při výuce angličtiny.

Škola se účastní projektu tří škol – Lauderovy školy v Praze, Ulus Ozel Musevi Lisesi v Istanbulu a Angelo Sacerdoti v Římě. Školy se dohodly, že se projektu zúčastní cca 16 studentů (6.–8. třída/prima–tercie). Studenti vypracují prezentaci o životě židovské obce, školy i svých rodin. Následně přijedou poznávat osobně židovský život v jiných městech. Vždy 8 studentů z každé školy se setká v jednom z měst – začátkem února v Istanbulu, koncem května v Praze a v první půli dalšího akademického roku v Římě. Tam představí také své prezentace. Cílem projektu je seznámit studenty s židovskými komunitami v jiných zemích a pomoci jim navázat nová přátelství.

Den otevřeného vyučování

Často se setkáváme s lidmi, kteří o Lauderových školách již něco slyšeli. Někteří je považují za exkluzivní školu s malým počtem žáků ve třídě a s individuálním přístupem, jiní se domnívají, že výuka zde není kvalitní, je hodně či málo židovská, nepřipraví studenty na vysokou školu.... Jak to tedy vlastně je?

Budeme velmi rádi, pokud se přijedete podívat přímo na vyučování, zúčastníte se hodiny, na chvíli se stanete součástí našeho „kolegia“...

Jste srdečně vítáni při dni otevřeného vyučování, který se uskuteční 14. listopadu od 8.30 hodin v budově školy.

Podrobný rozpis i anotace vyučovacích hodin bude na www.lauder.cz k dispozici od 7. listopadu.

Na co se můžete těšit příště?

- ✓ Na rozhovory s bývalými absolventy,
- ✓ Představení nových učitelů,
- ✓ Reportáže ze studentské konference In medias res.